

[0546]

63. *bigiggelje*

Om't Waling Dykstra ûnder *gi(g)gelje* ek de bitsjutting ,aanhoudend bedelen‘ (*gigelje* en *gauje*) neamt, sille wy earst oer de ôflieding fan it grounwurd gear moatte. Nijfrysk *gi(g)gelje* is ien en mien mei nnl. *giechelen* (ek: *gichelen*, *giggelen*), eastfrysk-leechdútsk *gîcheln* (J. ten Doornkaat Koolman I, 626), westvlaamsk *giechelen* (L.-L. De Bo, *Westvlaamsch Idioticon*, Brugge 1873, s. 374), switsersk *gigele(n)* ,kichern‘ (Wb. *der schweizerdeutschen Sprache II*, Frauenfeld 1885, spj. 148), ning. *giggle*. Dat tiidwurd kin oars net as in frekwintatyf wêze by mnl. *gîgen* ‘hikkebikje‘, nnl. *gijgen* (1) ,hymje‘; 2) ‘gigelje, gibelje‘ (WNT IV, 1889, spj. 2338), rynlânsk *gigen* ‘nei de siken gapje‘ (J. Müller, *Rheinisches Wb. II*, 1931, spj. 1230).

De oanhelle wurden binne útrinders fan ‘e ydg. Stamme **gheigh-*, in útwreiding fan ydg. **ghēi-/*ghī-*, dat J. Pokorny, *Idg. etym. Wb.* 1959, s. 419 mei ‘gähnen, klaffen‘ (gapje, gybje, gouwe, wiid iepenstean) omskriuwt. Us wurdskift is dêrsanne to finen op s. 421.

De foarbyldsin: ‘Hwer hest dat bigiggele?‘ soe neffens de útliz hjirboppe dus einlien-winlien bitsjutte: ‘Hwer hest dat ‘bigoud‘ (‘bigappe‘, ‘bihime‘)?‘